

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀρχαία Ἑλληνικά νομίσματα. Ἀναγραφή τῶν νομισμάτων τῆς κυρίας Ἑλλάδος ὑπὸ Ἰωάννου Π. Λάμπρου. Π ε λ ο π ό ν η σ ο ς. Ἀθήνησι 1891.—Κριτικαὶ καὶ ἐρμηνευτικαὶ παρατηρήσεις εἰς Αἰσχύλον κτλ. ὑπὸ Ἀναστασίου Ἰ. Ζάκα καθηγητοῦ. Μέρους Α'. Αἰ σ χ ύ λ ο ς. Ἐν Ἀθήναις 1890.

Ὅπως οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ οὕτω δύνανται τις νὰ εἶπῃ ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ γῆ διηγείται τὴν δόξαν τῶν πραγμάτων. Πικνωσιδῆ καὶ πολύτιμα ἀρχαῖα καθ' ἐκαστὴν ἀναδίδει εἰς τὸ φῶς ἡ γῆ τῆς πατρίδος καὶ παραδίδει εἰς τὴν ἐπιστήμην, μάλιστα δὲ ἐπιγραφὰς καὶ νομίσματα. Καὶ ὅμως πολὺ ὀλίγα εἶναι σχετικῶς τὰ παρ' ἡμῖν ἐκδιδόμενα ἀρχαιολογικὰ βιβλία. Περί τῆν νομισματολογίαν μάλιστα ἡ συγγραφικὴ παραγωγή ὑπῆρξε παρ' ἡμῖν πολὺ πεινρὰ κατ' ἀριθμὸν. Τὰ ὀλίγα νομισματικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔχομεν καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε τῷ ὄντι ἀρίστη καὶ πολύτιμος εἰς τὴν ἐπιστήμην συμβολή, ὀφείλονται κυρίως εἰς τὸν μακαρίτην Παῦλον Λάμπρον, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸν κ. Πιστολάκην. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἤρχισε νὰ πλουτίσῃ τὸν κλάδον τοῦτον καὶ ὁ κ. Σβορώνος. Τοῦ πατρὸς τὸ παράδειγμα φιλοτιμῶς ἀκολουθοῦν καὶ ὁ κ.

Ἰωάννης Λάμπρος ἐδωροφόρησεν ἡμῖν ἐπ' ἐσχάτων κἀλλιστον νομισματολογικὸν βιβλίον, ἐφόδιον ἀπαραίτητον εἰς πάντα περὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγρολούμενον, τὸ νῦν ἀγγελλόμενον σύγγραμμα. Περιλαμβάνει τὰ ἀρχαῖα νομίσματα τῆς Πελοποννήσου, ἧτοι ἀκριβῆ καὶ ἐπιστημονικὴν αὐτῶν περιγραφὴν, πίνακα γεωγραφικόν, πίνακα τῶν κυρίων τύπων, ἀναγραφὴν τῶν μουσείων καὶ ἰδιωτικῶν συλλογῶν, ἐξ ὧν ἐλήφθησαν τὰ ἐν τοῖς πίναξιν ἀπεικονιζόμενα νομίσματα, σημείωσιν τῶν βιβλίων καὶ μονογραφῶν, ὧν ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου, τῆν Μιοννέτειον κλίμακα τὴν ἐμφαίνουσαν τῶν διαμέτρων τῶν νομισμάτων καὶ τέλος δεκαεὶς λαμπροῦς φωτοτυπικούς πίνακας τῶν περιγραφόμενων νομισμάτων φιλοτεχνηθέντας ἐν Winterthur τῆς Ἑλβετίας. Ἐλπίζομεν λίαν ταχέως νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ λοιπὰ τεύχη ἐκδιδόμενα, ὥστε νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμῶς γλώσσαν πλήρη τὰ *Ἀρχαῖα Ἑλληνικά νομίσματα*.

Τῶν Κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. Ζάκα τὸ δευτερον μέρος τὸ εἰς τὸν Σοφοκλέα ἀναφερόμενον εἶχομεν ἤδη πρό τινος χρόνου ἀναγγείλη. Νῦν δὲ ἀγγέλλοντες προθυστερώς καὶ τὸ πρῶτον μέρος ἔχομεν τινα, ὅσον ὁ τόπος ἐπιτρέπει, νὰ προσθέσωμεν. Χαίρομεν ὑπερβαλλόντως ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου οὐκ ὀλίγα τῶν ἡμετέρων λογίων κριτικῶν ἐργασιῶν ἐφάνησαν ἀναγόμενα εἰς τοὺς σκηρικούς ποιητὰς καὶ ὅτι μεταξύ αὐτῶν δύναται ὅχι ἀναξίαν λόγου θέσιν νὰ καταλάβῃ καὶ ἡ εὐσυνείδητος τῷ ὄντι ἐργασία τοῦ εὐδοκίμου περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀσχολουμένου καθηγητοῦ κ. Ζάκα. Ὅτι αἱ Παρατηρήσεις αὗται καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας καὶ εἰς τοὺς εὐφυστερώς τῶν διδασκόμενων ἀκόμη θὰ εἶναι καλὸν βοήθημα, εἰς πάντα εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀμφοτέρων τῶν τοιμίδων ἀναγνώσεως θὰ γίνῃ φανερόν. Καὶ αἱ μὲν ἐρμηνευτικαὶ τοῦ σημειώσεως εἶναι ἱκανῶς εὐστοχοί, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν κριτικῶν. Ὡς πρὸς τὸν Αἰσχύλον ὁ μὲν τὰ τοῦ κειμένου ἐν τοῖς ἀμφισβητούμενοις χωρίοις ἔχουσι δυστυχῶς οὕτως ὥστε δυσχερέστατον πρᾶγμα εἶναι νὰ ἀποφανθῇ τις ὀριστικῶς περὶ τοῦ εὐπροσδέκτου ἢ ὄχι πάσης προτεινομένης γραφῆς. Σωρεῖονται συνήθως εἰκασίαι ἐπὶ εἰκασίων, καὶ μόνον τοῦτο ἔχει τις νὰ εἶπῃ: ἂν εἶναι πιθανὰ ἢ ἀπίθανα τὰ προτεινόμενα. Πολὺ πιθανὰ εἶναι: λ. γ. τὰ *Ὅρα Παλλὰς ἀρχιπτολις* (Αἰσχ. Ἐπτ. ἐπὶ Ὀψῆ. 488) καθὼς καὶ τὰ:

Ἵμνοι δ' αἰχμῆν, ἣν σέβει μᾶλλον Θεοῦ
σθένειν πεποθῶς σα μόνων ὑπέρτερον.

ἀλλὰ τίς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι οὕτως ἔγραψεν ὁ Αἰσχύλος;

Ἵσως θὰ ἠδύνατο ὁ κ. Ζ. πολλὰ μέρη συντομώτερον νὰ πραγματευθῆ τινὰ δὲ καὶ ὅλως νὰ παραλείψῃ, ἵνα καταστήσῃ τὸ βιβλίον του εὐχρηστότερον. Πρὸς τὴ λ. γ. ἐν τῷ β' τομιδίῳ ἡ περὶ τοῦ 92 στίχου τοῦ Αἴαντος τοῦ Σοφοκλέους σημείωσις; Ἡ διὰ τοῦ καλῶς ὤρισε ἀπόδοσις τοῦ ὡς εὐ παρίετης εἶναι παχυλὸν σφάλμα πασίγνωστον πλέον καὶ ἡ ἐπ' ἀνόρθωσις του σχεδὸν περιττὴ ἐν ἐπιστημονικῷ βιβλίῳ. Ὅπως δῆποτε—ἀναγκασμένοι ἐν εἰμέθα σύντομοι—ἀνομολογοῦμεν ὅτι πολλὴ ὀφείλεται ἡ χάρις τῷ κ. Ζ. παρὰ τῶν νέων μάλιστα ἡμῶν λογίων. Ἐκ τῶν Παρατηρήσεων του πολλοὶ θὰ λάβωσι καὶ σκέψεως καὶ μελέτης ἀφορμὰς. Σ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐξε δόθη ἡ ἀγγλικὴ μετὰ φρασίς τῶν «Παρμυθίων» τοῦ κ. Γ. Δροσίνῃ φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ τῆς γνωστῆς λογίας Ἀγγλίδος κυρίας Ἐλισάβετ Ἐδμονδς. Τὸ βιβλίον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν *Stories from Fairyland* καὶ κοσμεῖται ὑπὸ δύο εἰκόνων, ἃς ἐσχεδιάσεν Ἀγγλὸς ζωγράφος εἶνε δὲ κομψότατα ἐκδοόμενον ἐν τῇ σιρᾷ τῆς Παιδικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐκδότου T. Fisher Unwin

—Ὁ δι' ἄσημος Ῥώσσοσ συγγραφεὺς Τολστόη ἐδημοσίευσεν δῆλωσιν, δι' ἧς παρέχει δωρεὰν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἀπάντων τῶν ἔργων του καὶ Ῥωσσιστὴ καὶ ἐν ἀιδήποτε ἄλλη γλώσση.

Ἐπιδοτημονικά

Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ Βίργωθ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερολίνου, μεταξύ τῶν εὐρημάτων τοῦ Σλήμαν ἐν Πελοποννήσῳ ἦτο καὶ σκελετός τις τοῦ Δ' αἰῶνος π. Χ. ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν σμικρότητα τοῦ κρανίου. Ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἄλλων ὁμοίων εὐρημάτων ὁ Βίργωθ συμπεραίνει ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἶχον μικροτάτας κεφαλὰς.

—Ὁ ἡλεκτροστῆννης Γραϊβὺ ἐν Βοστώνῃ τῆς Β. Ἀμερικῆς ἰσχυρίζεται ὅτι ἐφεῦρε τρόπον, καθ' ὃν θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν μεταξύ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ δὴ εὐθηνοτέραν τῆς τηλεγραφικῆς.

Θεατοικά

Σύσσωμος σχεδὸν ὁ παρισινὸς τύπος συνήγορε ὑπὲρ τῆς ἐν νέου παραστάσεως τοῦ «Θερμιδῶρ» τοῦ Σαρδου ἐν τῷ Γαλλικῷ θεάτρῳ καὶ ἄρσεως τῆς κυβερνητικῆς ἀπαγορεύσεως. Τὸ τοιοῦτο δὲ φαίνεται πιθανόν. Ἐν τῷ Γαλλικῷ θεάτρῳ νέα ἔργα θὰ παρασταθῶσι προσεχῶς «La Route de Thèbes» τοῦ Δουμᾶ καὶ «Par le Glaive» τοῦ ποιητοῦ Ῥισκίν.

Μουσικά

Ὁ δι' ἄσημος μουσικὸς Ἀντωνίος Ρουβινσταῖν ἀπόλεσεν ἐσχάτως τὴν μητέρα του, ἣν ὑπερηγάπα, ἄγουσαν τὸ 81ον ἔτος. Ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο εἰς ἄκρον φιλόμουσος, εἰς τὴν μητρικὴν δὲ ἐπίδρασιν ὀφείλει κατὰ πολὺ ὁ Ῥουβινσταῖν τὴν μουσικὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ.

Παντοῖα

Εἶνε γνωστὸν ὅτι πολλὰ καὶ γυναικες καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐξασκοῦσι τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα. Πλὴν τῶν λευκῶν δὲ καὶ τινες μαῦραι ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις διακρίνονται ὡς δημοσιογράφοι.